

Lá Thư Mục Vụ

*Tôi biết những cây phong đứng trước cửa bệnh viện nghĩ gì
Khi những chiếc lá phong buông tay ra
Làm thành những vòng tròn nhỏ
Những chiếc lá phong màu rượu chát rơi xuống một vị trí tên là mặt đất
Gió đưa những chiếc lá phong sang một vị trí khác cũng tên là mặt đất
Như thể vật nào cuối cùng cũng chỉ có cùng một tên.*

Những câu thơ trên đây là của Thi sĩ Nguyễn Sa viết khi nằm ở bệnh viện, trong những năm cuối đời lúc chống chọi với căn bệnh ung thư. Khi nhìn những chiếc lá phong lià cành rơi về cội, chúng gợi lên cho ông nơi mà ông sẽ tới khi lià trần đó là lòng đất vì ‘vật nào cuối cùng cũng chỉ có cùng một tên’ : ĐẤT.

Chúng ta đã bước vào mùa chay. Ngày đầu tiên của Mùa Chay, Thứ Tư Lễ Tro vừa qua, nhắc nhở chúng ta rằng « Ta là thân cát bụi, sẽ trở về cát bụi ». Giáo hội nhắc nhở chúng ta điều này không phải để chúng ta chán đời mà buông xuôi, nhưng để chúng ta biết khiêm tốn nhận ra thân phận bụi đất của mình, để từ đó bắt đầu biết ‘ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng’.

Có lẽ cộng đoàn chúng ta nên cùng nhau đặt ra chương trình cho Mùa Chay năm nay là tập sống khiêm nhường. Khiêm nhường không phải là hạ thấp chính mình. Khiêm nhường có nghĩa là gần với mặt đất. Trong tiếng Anh chữ Humility có gốc Latinh từ chữ Humus, có nghĩa là đất. Do đó humility có nghĩa là ‘being down to earth’, ở dưới đất. Do đó, khiêm nhường thực sự có nghĩa là không lớn hơn cũng không kém hơn chính mình. Khiêm nhường thực sự là lương thiện, là thật thà chấp nhận chính mình như mình là.

Bi kịch lớn nhất của con người khởi từ Adong và Evà là không chịu chấp nhận thân phận bụi đất của mình mà muốn bằng Thiên Chúa, muốn trở thành Thiên Chúa. Việc ăn trái cấm là chuyện nhỏ, nhưng việc ‘sẽ biết thiện ác như thần thánh’ mới là mục đích và là chuyện lớn. Nên cái cám dỗ trở nên ‘như thần thánh’ luôn là cám dỗ lớn nhất của con người. Những đại đế thuở xa xưa hay những nhà độc tài toàn trị ngày nay có một mẫu số chung là coi mình như ông trời con có toàn quyền sinh sát, muốn làm gì thì làm ‘như thần thánh’. Chúng ta không có quyền lực to lớn như các đại đế, vua chúa hay các nhà độc tài, nhưng cái cám dỗ được làm bất cứ cái gì mình thích là cám dỗ muôn thuở. Bên dưới cái cám dỗ này là cái ý hướng muốn trở thành Chúa của chính chúng ta. Và như chúng ta đã biết hậu quả của việc muốn thành Thiên Chúa thật thâm trầm : bị đui ra khỏi vườn địa đàng.

Trong bài Phúc âm tuần này Chúa Giêsu cũng không là ngoại lệ, ba cơn cám dỗ của Ngài tựa chung giống như cơn cám dỗ của ông bà nguyên tổ : « Cứ làm đi. Trở nên Đấng cứu thế như ông muốn. Làm những phép lạ kỳ diệu và ma thuật. Như thế mọi người sẽ nghe theo ông. Rồi ông sẽ là đấng cứu thế mọi người mong đợi ». Hay nói cách khác, hãy làm theo ý của ta, quỳ lạy thờ phượng ta ; hãy làm như thế gian mong đợi thì sẽ được vinh hoa phú quý.

Chúa Giêsu đáp lại những cơn cám dỗ bằng việc chối từ không muốn trở nên người không phải là mình. Ngài khiêm nhường chấp nhận chính mình như mình là. Đây là một bài học đáng giá cho chúng ta. Cách đúng nhất để giống Thiên Chúa không phải là làm cho mình trở nên thần thánh, nhưng là biết chấp nhận phận người. Cội rễ của tội là chúng ta không chấp nhận thân phận làm người của mình, không chấp nhận đời sống với những vui buồn sướng khổ, với những gian truân thử thách . Nói như vậy không có nghĩa là chúng ta an phận khoanh tay đứng nhìn những bất công và đau khổ xảy đến cho mình và người khác mà chẳng làm gì cả vì ‘số phận đã an bài’ . Nghĩ như vậy là điên rồ. Chấp nhận cuộc sống có nghĩa là chúng ta biết rằng chúng ta không thể tránh được những tổn thương trong cuộc sống, vì tránh né sẽ làm cho nỗi đau lớn hơn, tổn thương nhiều hơn, và tạo nên bất hạnh và tội lỗi. Là người trưởng thành trong đức tin chúng ta cần nhận thức rằng Thiên Chúa yêu thương chúng ta như chúng ta là nên chúng ta chấp nhận thân phận làm người của mình. Rồi khi đã biết yêu thương phận người, chúng ta sẽ muốn sống tự hiến, sẽ biết quảng đại, biết lo lắng và quan tâm đến người khác. Nói tóm lại, chỉ khi nào chúng ta muốn bước theo chân Chúa Giêsu, bước theo con đường sống của Ngài trong việc làm theo thánh ý Chúa Cha, chúng ta mới thực sự trở nên giống Thiên Chúa.

Qua sự vâng lời của Đức Giêsu mà toàn thể nhân loại được giao hòa với Thiên Chúa. Chúng ta hãy bước vào Mùa Chay với Ngài bằng việc vâng lời thánh ý Chúa Cha, bằng việc chấp nhận chính mình, bằng việc ‘ở trên mặt đất’, bằng việc sống khiêm nhường.